

ב' א' הביתה...

"שִׁלַּח אֶת הָאֲנָשִׁים, בְּלִי לַחֲשׁוֹב פְּעַמִּים,
 הֵטֵרָם תִּדְעֶה כִּי אֲבִדָה מִצְרִיִּים?"
 פרעה המלך בלחץ ציבורי,
 ניסה להציג מאמץ מקורי.

ויאמר אליהם: "מי ומי ההולכים?"
 - "נערינו וזקנינו, אחיות ואחים".
 פרעה הקשיח המשא ומתן,
 רק לגברים רישיון הוא נתן.

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת מַטְהוֹ עַל אֶרֶץ,
 ורוח קדים נשבה אז בְּמֶרְץ.
 נשאה על כנפיה את הארבה,
 בכל ארץ מצרים הוא מתרבה.

לפניו לא היה כן ארבה כמוהו,
 ואחריו לא יהיה כן – ממש תוהו ובוהו.
 בכל צמח את שיניו הוא נועץ,
 ולא נותר כל ירק בעץ.

וימַהַר פִּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן:
 "תנו לי עוד צ'אנס וניסיון אחרון".
 ויישא ה' את הארבה ויתקעהו ימה סוף,
 ופרעה פעם נוספת הפך את הפרצוף.

ויאמר השם אל משה ב' א'
 אל פרעה, כי אני הכבדתי לְבוֹ
 ואת לב עבדיו (כמאה ריבוא),
 למען שייתי אותותיי בקרבן.

ולמען תספר באוזני בנך
 ובן בנך (כמו יד ימינך).
 בעברית פשוטה שתוכל להשוויץ,
 איך למצרים הוצאתי ת'מיץ.

ב' זה שתיים, א' אחד,
 ביחד שלוש – מספר מיוחד.
 ב' א' בגימטריה יוצא שלוש,
 שלוש מכות בפרשתנו נפגוש.

ויבוא משה ואהרון אל פרעה,
 ויאמרו אליו: "האל זה דְּבָרוֹ –
 כה אמר השם אלוקי העברים:
 שִׁלַּח אֶת עַמִּי ויעבדוני בהרים".

"ואם עוד פעם אתה תתחמק,
 והסברים ותירוצים תמשיך לנמק –
 לא יעזור לך, גם אם תתחבא,
 הנני מביא בגבולך ארבה!"

וכיסה הארבה את עין האֶרֶץ,
 ולא תוכל לעמוד אז בְּפֶרֶץ.
 ואכל הארבה את יתר הפְּלִטָה,
 (את מה שנשאר מהברד זה עתה).

פרעה – מנהיג מזן די אטום,
 מעמו לא היה אכפת לו בכלום.
 אותו מעניין רק הכיסא,
 מנסה לשחק תמים כמו שה.

אבל המצרים אחרי שבע מכות,
 לפקפק החלו ופתחו בצעקות:
 "עד מתי יהיה זה לנו למוקש?"
 רק את טובתו מלכנו מבקש.

ובארבעה עשר יום לחודש הזה,
 לזבח הפסח תשחטו לכם שה.
 הודו לה' – כל איש וכל פה שֶׁח,
 נס נעשה לעמנו בפסח.

ויהי בתצי הלילה ההוא,
 צעקות נוראות ברחובות נשמעו.
 ומת כל בכור בארץ מצרים,
 עד בכור השפחה אשר אחר הרחיים.

ולישראל לא יִחַרֵץ כלב לשונו,
 רק המצרים נכנעו כרצונו.
 ליל שימורים הוא להוציאם ממצרים,
 להיות בני חורין, חופשיים בלי גרשיים.

ויישא העם בצקו טרם יחמץ,
 מצות הם אפו בלי הרבה מאמץ.
 ארבע מאות ושלושים שנה בגלות,
 שש מאות אלף איש בקלות.

והגדת לבנך ביום ההוא לאמור,
 שבעת ימים מצות – את זאת תשמור.
 ועד שפרעה הבין מה הלך...
 הוא שוב התחרט בפרשת בשלח...

ויאמר השם: "נִטָּה ידך על השמים"
 ויהי חושך על ארץ מצרים.
 וַיִּמַּשׁ חושך, ולא ראו איש אחיו,
 נתקעו בקירות, זה היה די מכאיב.

המצרים הרגישו ממש כמו עיוורים,
 היחידים שראו היו העברים.
 הומצא אז מטבע לשון מיוחד,
 "חושך מצרים" הוא חושך מוחלט.

פרעה הגמיש עמדות בוויכוח:
 "צאו כולכם לחופש לנוח.
 רק הצאן והבקר כאן יישאר,
 עירבון לוודא שתחזרו לְבִקְרָא!"

משה ענה לו: "הכול או לא כלום –
 זה המחיר וזה התשלום".
 פרעה ענה לו: "לך מעליי,
 תמות ביום בו תראה את פניי".

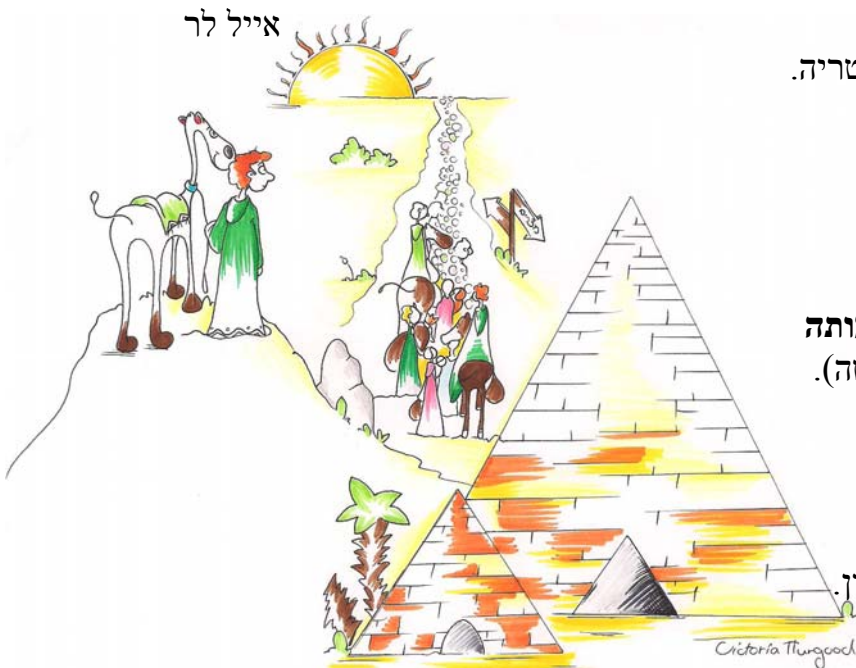
עוד נָגַע אחד יביא ה' על מצרים,
 הם יישברו ויִרְדוּ על ברכיים.
 ישראל ינצחו במשא ומתן,
 והמצרים יתחננו: "נו כבר, עופו מכאן!"

השבוע הרגשנו מהי היסטוריה,
 כשבפיצות מצאו חידקים של ליסטריה.
 זה אולי יעזור לנו לתאר
 כיצד למצרים הבית בוער.

לך ודבר נא באוזני העם,
 לנצל המצרים זה צעד חכם.
 וישאלו איש מרעהו ואישה מרעותה
 כלי כסף וכלי זהב (במצרית רהוטה).

החודש הזה לכם ראש חודשים,
 זו המצווה הראשונה, אנשים.
 חודש ניסן הוא ראש וראשון,
 כשהלבנה מתחדשת ונראית באישון.

אייל לר

איורים: ויקטוריה טורגוד